

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce **Obec Ratboř,**
se sídlem Ratboř, Komenského 8,
zastoupené Mgr. Markétou Machovou, advokátkou
se sídlem v Kolíně, Kutnohorská 31,

proti
žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**
se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65

o žalobě proti a) Opatření Ministerstva životního prostředí ze dne 17. 8. 2018, č. j. MZP/2018/330/1263, ev. č. ENV/2018/52035, b) Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 16. 10. 2018, č. j. MZP/2018/330/1706

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení zákonnosti Opatření Ministerstva životního prostředí (dále též „žalovaný“) ze dne 17. 8.

pokračování

2018, kterým žalovaný rozhodl o nevyplacení podpory ve výši 1 537 607,50 Kč z prostředků Operačního programu Životní prostředí na *Projekt č. CZ.05.3.29/0.0/16 041/0003793 - Ekologická obec Ratboř*. Pro případ, že by soud uvedené opatření neshledal rozhodnutím správního orgánu v materiálním smyslu, domáhal se žalobce jeho přezkoumání v režimu ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) jako nezákonného zásahu.

2. Dále se žalobce domáhal podanou žalobou přezkoumání zákonnosti rozhodnutí ministra životního prostředí o námitkách ze dne 16. 10. 2018, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti výše uvedenému Opatření, a bylo uzavřeno, že Opatření bylo vydáno oprávněně.

Žalobní body

3. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaný zdůvodnil napadené Opatření a Rozhodnutí o námitkách tím, že žalobce měl porušit podmínky poskytnutí dotace uvedené v příloze č. 1, části 1 čl. 1 druhého odstavce, a to konkrétně povinnost realizovat Projekt v souladu s textem 41 výzvy, když podle názoru žalovaného nebyl traktor jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek uznatelným nákladem. Žalobce uvedený názor považuje za nesprávný a nedůvodný, neboť objektivně nekoresponduje s obsahovým významem příslušné části výzvy. Tato výzva žádná omezení manipulační techniky neobsahuje a ohledně významu omezení manipulační techniky nelze dospět ani gramatickým výkladem k závěrům, k nimž žalovaný dospěl. Následný postup žalovaného, kterým se tento rozpor mezi textem výzvy a vůlí žalovaného snažil zhojit čestným prohlášením rozesílaným po uzavření výzvy některým žadatelům, považuje žalobce za nepřipustný a nezákonný. Podle názoru žalobce pokud obsahová vada předmětné části výzvy spočívala v pochybení na straně žalovaného, pak je v rozporu se zásadou ochrany práv žadatelů jakkoli přenášet nepříznivé důsledky pochybení na samotné žadatele a rozhodovat v jejich neprospěch či k jejich majetkové újmě. Podle názoru žalobce tak Opatření i Rozhodnutí o námitkách byly vydány na základě excesivního výkladu dotačních podmínek, proto jsou nezákonné.
4. V této souvislosti žalobce v podané žalobě zmínil, že i administrátor žádosti, společnost KONCEDO s. r. o., ve svém stanovisku uvedla, že v projektu „*Systémy pro separaci-oddělení sběr komunálního odpadu a odpadu podobného komunálního odpadu*“ nebyla uvedena žádná omezení manipulační techniky, omezení se týkalo pouze projektů „*Systémy pro separaci a svoz*“. Do této kategorie však projekt žalobce prokazatelně podán nebyl, projekty „*Separace a svoz*“ mají odlišnou výši dotace a jiná hodnotící kritéria.
5. V dalším žalobním bodě žalobce namítl nezákonnost Opatření a Rozhodnutí o námitkách v tom, že žalovaný - v rozporu se Zásadami poskytování finančních prostředků obsaženými v Závazném metodickém pokynu pro řízení výzev, hodnocení a výběr projektů v programovém období let 2014 – 2020 - rozhodoval ve skutkově shodných nebo podobných případech zcela rozdílně. Žalobce z veřejně přístupných informací (uvedených na webových stránkách žalovaného) zjistil, že žalobce nejméně v pěti případech proplatil žadatelům zařízení, které je ve smyslu Vyhlášky Ministerstva dopravy o schvalování technické způsobilosti evidováno v registru vozidel jako traktor nebo kolový traktor. Žalobce konkrétně uvedl, že se jedná o společnosti AGROKAT s. r. o., podnikatele D. G., T. K., město Chýnov a město Jistebnice. Žalobce na uvedené skutečnosti v průběhu dotačního řízení i řízení o nevyplacení dotace opakovaně poukazoval a namítal, že žalovaný v případech jiných žadatelů traktor proplatil. Žalovaný reagoval tím, že v rozhodnutí o námitkách například ve věci žádosti města Chýnov dovodil, že stroj

pokračování

evidovaný v registru vozidel jako traktor vlastně traktorem není. Při rozhodování se má správní orgán řídit platnými předpisy, které jsou pro něj závazné, v daném případě tedy vyhláškou Ministerstva dopravy č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Žalovanému totiž nepřísluší svévolně vykládat speciální technická ustanovení vyhlášky, neboť k tomu nemá ani odbornou způsobilost, ani pravomoc. Napadené rozhodnutí tedy nesplňuje požadavky přesvědčivosti, předvídatelnosti a právní jistoty účastníků veřejnoprávních vztahů. Žalobce z tohoto důvodu považuje napadená rozhodnutí za diskriminační.

6. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl nezákonnost napadených rozhodnutí z důvodu, že byly vydány v rozporu se Závaznými principy metodického pokynu pro řízení výzev, hodnocení a výběr projektů v programovém období 2014 - 2020. Jedná se o principy vyjádřené v článku 6 odst. 6.2.2 Metodického pokynu, a o principem 3e vyjádřený v bodě 6.2 odst. 6.2.1 Metodického pokynu. Tyto principy spočívají v uvádění jasných, srozumitelných a včasných informacích, přičemž poskytované informace by měly být jasné a srozumitelné, přehledné, snadno dostupné a měly být poskytovány v přiměřeném rozsahu a ve vhodné dobu. S principem transparentnosti úzce souvisí princip rovného zacházení, princip nediskriminace a uplatňování protikorupčních opatření v souladu se strategií pro boj s podvodem a korupcí. Pro řádné využívání zdrojů je nutné, aby byly naplněny všechny tři principy, tedy účelnost, efektivnost a hospodárnost současně. Dalším porušeným principem je princip odůvodněného rozhodování z předvídatelnosti rozhodovací praxe.
7. Na základě všech uvedených skutečností žalobce nesouhlasí s napadeným Opatřením a Rozhodnutím o námítkách a považuje je za vážný a nezákonný zásah do majetkových práv žalobce. Žalobce po obdržení rozhodnutí o poskytnutí dotace, ve znění změny ze dne 25. 10. 2017, které bylo vydáno na základě žalobcem předložené (a žalovaným bez námitek odsouhlasené) a několikastupňově odkontrolované dokumentace, týkající se konkrétního stroje vybraného v řádně provedeném výběrovém řízení, postupoval v dobré víře a důvěře v toto rozhodnutí žalovaného a měl za to, že mu tímto rozhodnutím bylo žalovaným přiznáno subjektivní právo na vyplacení dotace ve výši 1 840 706,45 Kč. Proto žalobce činil právní jednání, na základě kterých schválený stroj pořídil a přijal závazek uhradit kupní ceny, kterému nyní - v důsledku nevyplacení dotace - jako obec s omezenými rozpočtovými prostředky nebude moci dostát. Napadená rozhodnutí byla vydána v rozporu s podmínkami poskytnutí dotace a v rozporu se zásadami poskytování finančních prostředků obsažených v Závazném metodickém pokynu pro řízení výzev, hodnocení a výběr projektů v daném programovém období. Žalovaný nepostupoval v dotačním řízení řádně a v souladu s principem rovné ochrany práv a rovného zacházení se všemi žadateli, vůči žalobci jako příjemci dotace postupoval diskriminačně a předem stanovená kritéria aplikoval svévolně a extenzivně v neprospěch a materiální újmu na straně žalobce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zopakoval dosavadní průběh řízení a k jednotlivým námítkám žalobce uvedl, že žalobcem podaný projekt byl podán v souladu se specifickým cílem 3.2 – zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů. Přímo z výzvy bylo jasné patrné, že část výzvy byla označena jako „bez vozových prostředků“, přičemž traktor je trakční stroj – motorové vozidlo sloužící především k tahu, a jako takové není v rámci Opatření nezahrnujících svozové prostředky uznatelným výdajem. Traktor může

pokračování

sloužit také k nesení, tlačení či pohonu zemědělských strojů, je určen pro práci i dopravu zejména v zemědělství, na poli, v lese nebo v jiném nerovném či nezpevněném terénu, nicméně ani toto další využití jej nečiní ničím jiným, než svozovým prostředkem. Svozové prostředky byly vyloučeny z podpory tohoto Opatření. Skutečnost, že traktor nebyl uznatelným výdajem v rámci předmětného Opatření, tedy nesporně vyplývá z textu 41 Výzvy Operačního programu životní prostředí. Z obecného vyloučení svozových prostředků pak vyplývá, že nebylo nutno explicitně uvádět vyloučení konkrétních traktorů, jako v jiných částech výzvy věnovaným Opatřením, která v sobě zahrnovala svozové prostředky pro nakládání s odpady. Poskytovatel dotace nemohl vyloučit výslovně všechna možná, ač nesouvisející zařízení konkrétně, proto je obecné vyloučení zcela dostačující.

9. K problematice čestného prohlášení žalovaný uvedl, že toto čestné prohlášení nepředstavovalo rozšíření podmínek uvedených ve výzvě. Žalovaný byl veden snahou jako poskytovatel dotace předcházet zbytečným pochybením, kterých by se příjemci dotace mohli dopouštět. Šlo o jednoduchý a jasný nástroj sloužící k upozornění žadatelů a příjemců dotací na stanovená pravidla výzvy. Případná škoda, která žalobci v důsledku jeho jednání - i s vědomím o (ne)přijatelnosti zařízení, které zamýšlel pořídit - nemůže jít k tíži žalovaného jako poskytovatele dotace, který naopak učinil zcela adekvátní opatření k tomu, aby této situaci předešel a zajistil plnou a jasnou informovanost příjemce dotace o podmínkách dotace.
10. K námitkám týkajícím se rozporu postupu žalovaného s Metodickým pokynem pro řízení výzev, hodnocení a výběr projektu v programovém období 2014 – 2020, žalovaný uvedl, že tuto námitku žalobce uplatnil v podaných námitkách a žalovaný, se s ní již detailně vypořádal v rámci napadeného Rozhodnutí o námitkách. Žalovaný neshledal důvody pro závěry, že jeho postup založil nerovný přístup k příjemcům dotace. V této části žalovaný odkázal na posouzení případu, zmíněné žalobcem v podané žalobě.
11. Pokud jde o námitku vztahující k základním principům metodického pokynu, má žalovaný za to, že se nedopustil žádné diskriminace ani nerovného zacházení, když se snažil o jasnou, srozumitelnou, přehlednou a všem dostupnou komunikaci s příjemcem dotace. Žalovaný využil všech dostupných prostředků k zajištění srozumitelnosti podmínek poskytnutí dotace i ve formě zaslání požadavku na zaslání čestného prohlášení. Naopak - propuštění svozových či jinak s projektem nesouvisejících zařízení a jejich financování z prostředků daného operačního programu by bylo jednoznačným porušením zásad 3E, které je žalovaný povinen ctít nejen na základě Metodického pokynu, ale i ze své pozice poskytovatele dotace nakládajícího s veřejnými prostředky.
12. Žalovaný má za to, že žalobce jako příjemce dotace při administraci projektu jednal v rozporu s 41 Výzvou Operačního programu Životní prostředí, a i přes upozornění žalovaného ve formě požadavků na zaslání čestného prohlášení s jasně stanoveným obsahem, který nebyl z jeho strany dodržen, přistoupil k pořízení zařízení, které není možno považovat za uznatelný výdaj z operačního programu, a z toho důvodu na pořízení tohoto zařízení nemůže být dotace poskytnuta.

Průběh řízení před správními orgány

13. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

pokračování

14. Žalobce je žadatelem o podporu a příjemcem dotace z Operačního programu Životní prostředí 2004 – 2012. Žalovaný je řídicím orgánem tohoto operačního programu a poskytovatelem dotace pro projekt žalobce CZ.05.3.29/0.0/0.0/16 *Ekologická obec Ratboř*. Žádost o podporu projektu byla žalobcem podána dne 30. 11. 2016 prostřednictvím Státního fondu životního prostředí České republiky, a dne 10. 8. 2017 bylo vydáno Rozhodnutí o poskytnutí dotace, podle kterého činí poskytnutá podpora žalobci částku 1 840 706 Kč.
15. Žádost o podporu projektu byla předložena zprostředkujícímu subjektu Operačního programu do 41. Výzvy operačního programu pro specifický cíl 3.2 – zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů. V příslušné výzvě segmentu odděleného sběru nebyl traktor jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek uznatelným nákladem. Protože přes Pravidla Operačního programu a výzvy bylo obdrženo větší množství dotazů na podporu traktorů namísto nakladačů, které byly jako manipulační technika podporovány, během hodnocení žádostí bylo příslušným žadatelům rozesláno prostřednictvím monitorovacího systému sdělení, že traktor jakožto multifunkční zařízení je neuznatelným nákladem. Žalobci byla depeše s výzvou k podání čestného prohlášení doručena dne 3. 5. 2017, v níž statutární zástupce (starosta) žalobce upravil text požadovaného čestného prohlášení a vymazal z něj slovo „traktor“.
16. Žalobci bylo dne 10. 8. 2017 vydáno Státním fondem životního prostředí České republiky (dále jen „Fond“) Rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť během kontroly podkladů dosud nebylo zřejmé, že vítězným strojem ve výběrovém řízení je traktor. Tato skutečnost byla zjištěna až během kontroly předložené žádosti o platbu, kde byl předán technický průkaz příjemcem dotace pořízeného traktoru, fotodokumentace a předávací protokol na tento traktor a na nakládací lopatu.
17. Oznámením Fondu ze dne 22. 3. 2018, č. j. SFZP 027300/2018, bylo žalobci sděleno, že žádost o platbu nebyla proplacena s ohledem na skutečnost, že výdaje na pořízený traktor nebylo možno považovat za uznatelné výdaje a tyto tedy nemohou být z operačního programu proplaceny.
18. Na základě všech uvedených skutečností zahájil řídicí orgán Operačního programu se žalobcem řízení o nevyplacení části dotace podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech Oznámením ze dne 18. 6. 2018. Žalobce podal k zahájenému řízení podrobné vyjádření, následně dne 17. 8. 2018 žalovaný Opatřením podle § 14 zákona o rozpočtových pravidlech rozhodl o nevyplacení částky 1 537 607,50 Kč z prostředků operačního programu s podrobným odůvodněním, které koresponduje vyjádření žalovaného k žalobě.
19. Žalobce podal podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech námitky proti napadenému Opatření, o nichž rozhodl žalovaný Rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 16. 10. 2018. Námitky neshledal důvodnými a postup žalovaného při vydání opatření ze dne 17. 8. 2018 shledal zcela v souladu se zákonem.

Řízení před soudem

20. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 18. 6. 2019 zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce v dotačním řízení nijak nepochybil. Odkázala na písemnou podobu žaloby a na další vyjádření a listiny, které žalobce k žalobě postupně připojil. Obec nechala vypracovat odborné vyjádření jak k technické stránce pořízeného zařízení, tak i vyjádření administrátora žádosti o poskytnutí dotace společnosti KONCEDO včetně obrazového materiálu. Žalobce odkazuje na technický průkaz pořízeného stroje Case IH Farmall 85A

pokračování

s tím, že neexistuje v dané oblasti zařízení, které by nebylo multifunkční, je samozřejmé, že malý traktor s čelním nakladačem může být například vždycky použit k tahu, nicméně v případě žalobce je využíván pouze k manipulaci s kontejnery na odpad, obec jiné zařízení takového typu nemá a tento malý traktor k jiné činnosti nevyužívá, protože vlastní jeden starý, klasický „velký“ traktor Zetor. Zápis v technickém průkazu odpovídá požadavku žalobce, protože k obsluze kolového nakladače by žalobce potřeboval řidiče se zvláštním oprávněním, nepostačuje oprávnění typu T, což by pro žalobce znamenalo další výdaje. Zástupkyně žalobce především zdůraznila, že v původní 41. Výzvě omezení s vyloučením traktorů nebylo, žalobce má informace, které vyvracejí tvrzení žalovaného, že vždy platil záměr neproplácet traktory, protože jeden z řady zprostředkovatelů kontaktoval pracovníka správního orgánu a bylo mu řečeno, že traktor bude akceptován, nebude-li od společnosti KONCEDO. Traktory byly propláceny v sekci 41. Výzvy „Bez svozových prostředků“. Žalobce poskytl správním orgánům všechny dostupné doklady a má za to, že argumentace žalovaného by neměla vést ke zrušení dotace. Žalobce nevyvíjí hospodářskou činnost, pouze odváží dva kontejnery na odpad do kompostárny, pořízený stroj není svozovým prostředkem a nelze jej použít k ničemu jinému, protože jde o malý a obratný nakladač odpadů.

21. Místostarosta žalobce u jednání soudu uvedl, že argumentace žalovaného svědčí o nepochopení. Žádost a dokumentace k dotaci byla žalobcem vždy transparentně předána správním orgánům, žalovaný měl k dispozici všechny relevantní informace, viděl obrazovou dokumentaci a není sporu o tom, že věděl, že záměrem žalobce je pořízení malého traktoru, a to ještě před tím, než bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace a jeho změny. Žalobce má za to, že omezení, jehož se žalovaný nyní dovolává, mělo být uvedeno již v 41. Výzvě, žalobce poukazuje na to, že postupoval v dobré víře ve správnost a důvodnost své žádosti o poskytnutí dotace. Zároveň žalobce namítá, že následné rozhodnutí Fondu by mělo být konzistentní, transparentní a mělo by být výsledkem rovného přístupu k jednotlivým žadatelům. Žalobce podmínky poskytnutí dotace splnil, obě rozhodnutí jsou nesprávná a nezákonná, když žalobce získal možnost účasti na dotaci, až po uplynutí Výzvy mu byl sdělen požadavek na předložení čestného prohlášení, v té době už měl žalobce zahájeno výběrové řízení na traktor, což žalovanému i Fondu muselo být známo. Ostatně o tom, co je traktor, vypovídá pouze vyhláška Ministerstva dopravy a žalovaný tak nemůže charakteristiku traktoru měnit či vykládat jinak. Žalobci je přitom známo, že jiné subjekty pořídily například přívěs s teleskopickým nakladačem kontejnerů či pětadvacetitunový nakladač štěrkopísku užívaný v lomech, a žalovaný jim dotaci poskytl.
22. Zástupkyně žalovaného správního orgánu u jednání soudu odkázala na odůvodnění vydaných rozhodnutí a na písemné vyjádření žalovaného k žalobě. Pokud jde o problematiku výkladu 41. Výzvy, administrátor žalobcovy žádosti o poskytnutí dotace – společnost KONCEDO – se výslovně dotazovala, zda lze v rámci této výzvy akceptovat pořízení traktoru, žalovaný zcela jasně uvedl, že to možné není. Následně byl žalovaný kontaktován celou řadou žadatelů o dotaci, kterým tento administrátor měl sdělit, že pořízení traktoru možné je. Z tohoto důvodu – aby žalovaný předešel pochybením – přistoupil k vydání výzvy k předložení čestných prohlášení všem žadatelům o schválení dotace na projekty podle 41. Výzvy. Je přitom zřejmé, že ani ve Výzvě, ani v textu požadovaného čestného prohlášení nelze vymezit veškeré technické zařízení, které nelze podpořit. Pokud žalobce argumentuje případy jiných žadatelů, k předloženým obrazovým materiálům se žalovaný v rámci jednání soudu vyjádřit nemohl, nejde však o právní

pokračování

otázku. Poskytovatel dotace příjemci sice neformálně, ale přesto zcela jednoznačně a srozumitelně sdělil, že rozšíření podmínek dotace na traktory nepodporuje, a učinil tak před tím, než žalobce požádal o proplacení nákupu předmětného zařízení.

Posouzení důvodnosti žaloby soudem

23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené akty jím předcházející řízení před žalovaným správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovením § 75 s. ř. s.). Věc soud posoudil takto:
24. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
25. Podle § 4 odstavec 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, d) kompetenčních žalobách.
26. Podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.
27. V ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. je definována legislativní zkratka „rozhodnutí“ jako úkonu správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti; tato legislativní zkratka se vzhledem k systematice s. ř. s. a vzhledem k dikci § 65 odst. 1 s. ř. s. (v závorce se užívá výrazu „dále jen »rozhodnutí«“) nepochybně vztahuje na celý díl 1 hlavy druhé části třetí s. ř. s. Nepřípustnost žaloby pro zákonem stanovenou výlukou ze soudního přezkumu [§ 68 písm. e) s. ř. s.] se vztahuje mj. na úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.]. Zákonodárce tedy v situaci, kdy hovoří o aktu, který nespadá do rozsahu pojmu „rozhodnutí“ ve smyslu legislativní zkratky v § 65 odst. 1 s. ř. s., užívá jiného slova nežli „rozhodnutí“.
28. V první řadě se soud zabýval otázkou důvodnosti alternativního žalobního návrhu, kdy žalobce požadoval, aby soud v případě, neshledá-li žalobou napadené akty rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal postup žalovaného z hlediska možného nezákonného zásahu žalovaného správního orgánu. Jinými slovy řečeno soud nejprve řešil otázku vhodného žalobního typu, podle něhož lze důvodnost žalobních námitek posuzovat.
29. Podle § 68 odst. 1, odst. 2 věta první a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

pokračování

30. Ustanovení § 14e zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtových pravidel, ve znění pozdějších předpisů stanoví:

(1) Poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace.

(2) V případě, že poskytovatel provede při proplácení dotace opatření podle odstavce 1, informuje o něm písemně příjemce a příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění.

(3) Provede-li poskytovatel opatření podle odstavců 1 a 2, může pokračovat v proplácení zbývajících částí dotace.

(4) Na opatření podle odstavců 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

31. K povaze aktu označeného jako Oznámení o nevyplacení dotace soud předně vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, kterým byla výluka ze soudního přezkumu předmětného opatření zakotvená v § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel v rozhodném znění prohlášena za protiústavní. Ústavní soud tak uzavřel, že opatření (nazvané oznámení) o nevyplacení části dotace vydané dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech je rozhodnutím v materiálním slova smyslu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení vydaném dne 18. 4. 2017, č. j. 6Afs 270/2015 - 48, dostupném stejně jako všechna citovaná rozhodnutí tohoto soudu na www.nssoud.cz, konstatoval, že *„je nutné dovodit, že rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace je individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Je zde adresát tohoto rozhodnutí (příjemce dotace), jehož práva založená rozhodnutím o poskytnutí dotace se tímto aktem závazně mění, resp. ruší, je zde také předepsaný závazný postup předcházející vydání tohoto aktu. Zákon výslovně stanoví i písemnou formu tohoto úkonu a jeho oznámení adresátovi.“* Zároveň uvedl, že *„Ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je formulováno tak, že nejprve obsahuje dispozici (poskytovatel nemusí vyplatit část dotace) a teprve poté hypotézu (domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie). Mohlo by se jevit, že vyplácení dotace je faktickou činností, kterou se poskytovatel dotace rozhodne před jejím započítáním nebo v jejím průběhu změnit tak, že dotaci nebo její část nevyplatí a příjemce dotace o tom pouze neformálně informuje. Pak by nezákonné nevyplacení dotace představovalo spíše nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou dle § 82 s. ř. s. Rozpočtová pravidla, ale výslovně stanoví, že je třeba příjemci dotace nevyplacení dotace nejen oznámit, ale oznámení musí obsahovat i určité formální náležitosti. V oznámení musí poskytovatel uvést rozsah krácení dotace a důvody, pro které ke krácení došlo. Musí přihlédnout i k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace (srov. § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel). Nejedná se tedy o neformální úkon, který by pro nedostatek předepsané formy nemohl být považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.“*

32. Rozhodnutí poskytovatele dotace o krácení dotace je tedy individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Soud ve vztahu k žalovanému rozhodnutí dospěl k závěru, že jde o rozhodnutí ve smyslu §

pokračování

65 a násl. s. ř. s., proto učinil dílčí závěr, že skutkový stav, na jehož základě bylo rozhodnuto, jakož i dopady rozhodnutí do sféry žalobce, odpovídají rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel (viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6Afs 270/2015 – 48). Soud proto i ve vztahu k nyní žalovaným rozhodnutím dospěl k závěru, že jde o rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., a proto podanou žalobu neposuzoval jako nezákonný zásah žalovaného podle § 82 a násl. s. ř. s.

33. Soud dále posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas (v dvouměsíční lhůtě počítané ode dne doručení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 16. 10. 2018, č. j. MZP/2018/330/1706, že byla podána osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je žaloba přípustná. Po té soud přezkoumal důvodnost podané žaloby v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
34. Městský soud v Praze považuje za vhodné v obecné poloze konstatovat, že systém finančních toků strukturálních fondů je založen na principu předfinancování žádostí konečného příjemce z prostředků státního rozpočtu a následného zpětného proplacení prostředků strukturálních fondů na příjmové účty správců příslušných kapitol státního rozpočtu ze zdrojového účtu platebního a certifikačního orgánu. Tento princip je obsažen v článku 32 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. 6. 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech, i v článku 78 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, které nabylo účinnosti dnem 1. 8. 2006.
35. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9Afs 113/2007 – 63, dostupný stejně jako všechny další citované rozsudky tohoto soudu i na www.nssoud.cz).
36. Z výše uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany poskytovatele dotace závazný příslib, že poskytovatel dotace užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a poskytovatel dotace by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se poskytovatel dotace nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, č. j. 6A 25/2002 – 59). Nevyplacení části dotace pro nesplnění podmínek nepochybně zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k přislíbené dotaci, alespoň pokud jde o tu část, kterou se poskytovatel rozhodl nevyplatit (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8Ans 4/2013 – 44). Neobstojí proto námitka, podle níž žalobci vzniklo subjektivní právo na vyplacení dotace v plné výši. Žalobce se v příloze 1 Rozhodnutí o poskytnutí dotace – Podmínkách poskytnutí dotace zavázal k povinnosti realizovat projekt v souladu s textem Výzvy a neuznání výdaje v plné výši bylo odůvodněno částí IV, článkem 2, bodem 2.1 Hodnotících kritérií.

pokračování

37. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaný zdůvodnil napadená Opatření a Rozhodnutí o námitkách tím, že žalobce měl porušit podmínky poskytnutí dotace uvedené v příloze č. 1, části 1 čl. 1 druhého odstavce, a to konkrétně povinnost realizovat Projekt v souladu s textem 41 výzvy, když podle názoru žalovaného nebyl traktor jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek uznatelným nákladem. Žalobce uvedený názor považuje za nesprávný a nedůvodný, neboť objektivně nekoresponduje s obsahovým významem příslušné části výzvy. Tato výzva žádá omezení manipulační techniky neobsahuje a ohledně významu omezení manipulační techniky nelze dospět ani gramatickým výkladem k závěrům, k nimž žalovaný dospěl.
38. Uvedená žalobní námitka není důvodná.
39. Ze spisového materiálu žalovaného správního orgánu vyplývá, že 41. Výzva Ministerstva životního prostředí k podávání žádostí o poskytnutí podpory z Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí 2014 – 2020 byla vyhlášena ke dni 1. 8. 2016 prostřednictvím Státního fondu životního prostředí České republiky, a podporuje výstavbu a modernizaci zařízení pro sběr, třídění a úpravu odpadů. Podporovat lze projekty zaměřené na systémy pro separaci a svoz biologicky rozložitelného komunálního odpadu, plastu, papíru, skla, kovu, textilu a nápojových kartonů. Projekty separace a svozu těchto odpadů zahrnují nádoby včetně svozového prostředku. Jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek nelze v rámci této výzvy podpořit traktor či malotraktor (strana 3 Výzvy MŽP, 41. Výzva PO3, SC 3.2, kolová).
40. Ze spisového materiálu se dále podává, že důvodem, pro který nebyla žádost žalobce o platbu schválena, byla právě skutečnost, že při kontrole žádosti o platbu bylo Fondem zjištěno, že žalobcem pořízené zařízení Case IH Farmall 85A není nakladačem, který žalobce uvedl ve své Žádosti o podporu ze dne 11. 5. 2017 na straně 3 v části Popis projektu (*Jaké aktivity v projektu budou realizovány? – Pořízení dvou kontejnerů a kolového nakladače*), ale kolový traktor, který nebyl v rámci 41. Výzvy podporován.
41. Správnosti tomuto závěru koresponduje i záznam v technickém průkazu zvláštního motorového vozidla registrační značky S04 8206, podle něhož bylo předmětné zařízení zaregistrováno dne 23. 10. 2017 jako traktor kolový kategorie T2, jedná se o zařízení, které bylo ověřením VIN kódu ztotožněno jako zařízení zakoupené žalobcem od společnosti AGRI SYSTÉM s. r. o. podle faktury ze dne 24. 10. 2017.
42. Žalobci nelze přisvědčit v argumentaci, podle níž 41. Výzva žádá omezení manipulační techniky neobsahuje a ohledně významu omezení manipulační techniky nelze dospět ani gramatickým výkladem k závěrům, k nimž žalovaný dospěl. Následný postup žalovaného, kterým se tento rozpor mezi textem výzvy a vůlí žalovaného snažil zhojit čestným prohlášením rozesílaným po uzavření výzvy některým žadatelům, považuje žalobce za nepřipustný a nezákonný.
43. Depeší doručenou žalobci již dne 3. 5. 2017 byl žalobce vyzván k podání vysvětlení účelnosti pořízení kolového nakladače v ceně jednoho a půl milionu korun v rámci systému pro separaci a oddělení sběr odpadů, a zejména k doplnění čestného prohlášení statutárního zástupce žadatele, ve kterém si žadatel uvědomuje mj. to, že pořizované zařízení nesmí sloužit jako svozový prostředek, ale pouze k manipulaci, a zejména, že nesmí jít o multifunkční zařízení (traktor, traktorbagr, malotraktor atd.).
44. Soud neshledal nezákonnost a nepřipustnost v tomto postupu správního orgánu. Ze spisu je patrné, že žadatelé o poskytnutí dotace měli v otázce možného pořízení traktoru či

pokračování

malotraktoru pochybnosti. Žalobce sám předložil při jednání soudu e-mailovou korespondenci, z níž tento závěr vyplývá, ostatně i zástupkyně žalovaného uvedené potvrdila, když obhajovala postup správního orgánu při vydávání depeše. Z těchto tvrzení je dále zřejmé, že to byl zejména administrátor žalobce, společnost KONCEDO, která vykládala obsah podmínek 41. Výzvy odlišně než žalovaný. Zřejmě v důsledku právního názoru svého administrátora žalobce ve svém čestném prohlášení ze dne 5. 5. 2017 uvedl, že pořizované zařízení bude sloužit pouze jako účelový prostředek k manipulaci s odpady a nebude upravováno tak, aby sloužilo jako multifunkční zařízení. Taková formulace sice na první pohled vyhovuje výzvě podmínkám výzvy poskytovatele dotace, nicméně v konečném důsledku neodpovídá charakteru zařízení, které žalobce pořídil, neboť – jak bylo naznačeno výše – tímto zařízením je kolový traktor. Ten však byl jak v 41. Výzvě, tak v předloze čestného prohlášení uvedeného v depeši z účasti na předmětné dotace výslovně vyloučen.

45. Nedůvodná je rovněž žalobní námitka, v níž žalobce uvedl, že i administrátor žádosti, společnost KONCEDO, ve svém stanovisku uvedla, že v projektu „Systémy pro separaci-oddělení sběr komunálního odpadu a odpadu podobného komunálního odpadu“ nebyla uvedena žádná omezení manipulační techniky, omezení se týkalo pouze projektů „Systémy pro separaci a svoz“. Do této kategorie však projekt žalobce prokazatelně podán nebyl, projekty „Separace a svoz“ mají odlišnou výši dotace a jiná hodnotící kritéria.
46. Jak již bylo výše uvedeno, v rámci 41. Výzvy byl segment odděleného sběru odpadů rozdělen na dvě části. V první části jde o oddělený svoz včetně svozové techniky, s podporou pouze 25%, přičemž v textu Výzvy bylo uvedeno *„jako svozový, manipulační nebo energetický prostředek nelze v rámci této výzvy podpořit traktor nebo malotraktor“*. Oddělený sběr, s podporou 85%, byl určen na nákup kontejnerů a stavební úpravy sběrných míst. Je zřejmé, že věta vylučující traktory a malotraktory v této druhé části již uvedena není, nicméně je zcela zřejmé, že z této části byly vyloučeny jako celek svozové prostředky. Soud se zcela ztotožnil s názorem žalovaného, že skutečnost, že traktor nebyl uznatelným výdajem v rámci předmětného Opatření, tedy nesporně vyplývá z textu 41 Výzvy Operačního programu životní prostředí. Z obecného vyloučení svozových prostředků vyplývá, že nebylo nutno explicitně uvádět vyloučení konkrétních traktorů, jako v jiných částech výzvy věnovaným Opatřením, která v sobě svozové prostředky pro nakládání s odpady zahrnovala.
47. Správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu či že by se správní orgán nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených

pokračování

zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z týchž skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

48. Úvaha poskytovatele o nevyplacení části dotace při postupu podle § 14e rozpočtových pravidel tedy musí být podložena zjištěním porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, zároveň musí být při úvaze o tom, zda část dotace nevyplatit, hodnocena kritéria závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace. Využije-li poskytovatel možnosti část dotace nevyplatit, pak z rozhodnutí o nevyplacení části dotace musí být zřejmé, v čem je spatřováno porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a to včetně hodnocení závažnosti zjištěného porušení a zhodnocení, zda bude možné v důsledku rozhodnutí cíl dotace dodržet či nikoliv.
49. Městský soud v Praze po provedeném řízení dospěl k závěru, že úvahy žalovaného správního orgánu jsou dostatečné, logické a mají oporu v konkrétních zjištěných a náležitě popsanych údajích. Zároveň soud nezjistil ani žádné vady řízení, které by měly za následek nezákonnost či věcnou nesprávnost napadených rozhodnutí, z jejichž odůvodnění je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah nebylo argumentaci žalobce proti rozhodnutí o neschválení žádosti o platbu a z něj vyplývajících dalších rozhodnutí žalovaného vyhověno. Odůvodnění napadených rozhodnutí umožňuje posoudit i to, zda tyto úvahy vedené na základě v odůvodnění uvedených důvodů jsou v souladu s právem či nikoliv.
50. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s principem rovného zacházení s adresáty veřejné správy, že správní orgán postupoval diskriminačně, svévolně a dopustil se nepřipustného extenzivního výkladu práva. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
51. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je *de facto* dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9Afs 113/2007 – 63).
52. Z výše uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany poskytovatele dotace závazný příslib, že poskytovatel dotace užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a poskytovatel dotace by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se poskytovatel dotace nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, č. j. 6A 25/2002 – 59).
53. Ústavní soud opakovaně přiznal ústavní ochranu legitimnímu očekávání jako základnímu právu. Například v nálezu sp. zn. III. ÚS 252/04 Ústavní soud připomenul, že k neoddělitelným znakům právního státu patří také předvídatelnost práva a ochrana oprávněné důvěry v právo, nazývaná také oprávněným legitimním očekáváním. V nálezu č. 120/2004, publikovaném ve svazku 34 Sbírky nálezů ÚS, shledal Ústavní soud ústavní princip v „povinnosti neohrožovat důvěru osob v akty veřejné moci“ (obdobně srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 353/04, II. ÚS 37/04, Pl. ÚS 6/05, I. ÚS 437/03, Pl. ÚS 50/04, stanovisko Pl. ÚS-st. 21/05 a další).

pokračování

54. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace, ale příslibem vyplacení dotace při splnění dalších podmínek. Navzdory obecnému pravidlu, že na dotaci není právní nárok, je tedy objektivně způsobilé vyvolat u příjemce legitimní očekávání, že dotace bude skutečně vyplacena, samozřejmě za předpokladu, že příjemce splní stanovené podmínky. Ustanovení § 14 odst. 3 písm. g) rozpočtových pravidel v rozhodném znění stanovilo, že písemné rozhodnutí o poskytnutí dotace může obsahovat podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace splnit. Z toho implicitně vyplývá možnost poskytovatele nevyplatit dotaci v celé výši, pokud příjemce dotace stanovené podmínky neplní. Tomu ostatně odpovídá i výrok rozhodnutí o poskytnutí dotace, které váže poskytnutí dotace vedle jejího účelu též na soulad s žádostí o dotaci a soulad s podmínkami, které jsou součástí rozhodnutí a které upravují relativně podrobně povinnosti, které musí příjemce dotace splnit. Nevyplacení části dotace pro nesplnění podmínek nepochybně zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k přislíbené dotaci, alespoň pokud jde o tu část, kterou se poskytovatel rozhodl nevyplatit (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8Ans 4/2013 – 44).
55. Žádný ze žalobcem předložených listinných důkazů podle názoru soudu nesvědčí o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je výsledkem diskriminačního či svévolného postupu správního orgánu, ani že byl porušen princip rovnosti před zákonem. Vypořádáním žalobní argumentace ohledně administrace žádosti o dotaci projektu podaného městem Chýnov se žalovaný podrobně zabýval na straně 5 rozhodnutí o námitkách. Soud se ztotožnil se závěrem, že rozdílnost pořizovaných strojů v rámci projektu žalobce a projektu města Chýnov vyplývá – kromě ceny stroje, kapacity projektu a dalších – z rozdílnosti v zápisu v technickém průkazu obou zařízení, kdy oproti žalobci, kde je jednoznačně uvedeno, že jde o kolový traktor, je v technickém průkazu stroje Kramer-Werke 349 pořízeném městem Chýnov uvedeno „čelní nakladač“, což je zařízení, které parametrům 41. Výzvy odpovídá. Žalobce nijak nedoložil jedinou možnou okolnost, která by mohla vést k závěru o nerovném přístupu správního orgánu k žalobci a k závěru o jeho diskriminaci, tj. nedoložil, že v případě jiného subjektu byla žádost o dotaci proplacena tomu, kdo v rámci předmětné Výzvy a projektu pořídil malý kolový traktor jako multifunkční zařízení určené ke svozu a manipulaci s tříděnými odpady.
56. Nelze přehlédnout, že správní orgán se v průběhu řízení naopak nepochybně snažil o jasnou, srozumitelnou, přehlednou a všem dostupnou komunikaci s příjemcem dotace. Je přitom zřejmé, že případné (žalobcem požadované) propuštění svozových či jinak s projektem nesouvisajících zařízení a jejich financování z prostředků daného operačního programu by bylo jednoznačným porušením zásad 3E, které je žalovaný povinen ctít ze své pozice poskytovatele dotace nakládajícího s veřejnými prostředky.
57. Městský soud v Praze neprováděl ve věci další dokazování směrem ke komunikaci žalobce a jeho administrátora žádosti se žalovaným, neboť takové dokazování nemohlo změnit ničeho na skutkovém základu věci. Pořízení zcela konkrétního zařízení a požadavek na jeho proplacení podle rozhodnutí o poskytnutí dotace nebylo mezi účastníky sporné a pro spor o právním posouzení naplnění podmínek pro úspěšné poskytnutí a vyplacení dotace žalobci nebyl k doplňování dokazování žádný důvod. Soud proto vyšel ze svého oprávnění podle § 52 odstavec 1 s. ř. s. a další dokazování neprováděl.

Závěr a náklady řízení

pokračování

58. Městský soud v Praze po provedeném řízení na základě všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně a proto ji podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.
59. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení v jeho konečném stádiu nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 18. června 2019
h ,

Mgr. Marek B e d ř i c

pokračování

předseda senátu